

VI STE SVJETLOST SVIJETA

5. nedjelja kroz godinu A

Egipatski su faraoni bili čašćeni kao sinovi boga Sunca. Puno kasnije, jedan se kralj s ponosom nazivao „Kraljem sunca“, a drugi se car mogao pohvaliti kako u njegovu carstvu nikada sunce ne zalazi. Vjernici, naravno, smatraju da je bogohulno da se obični ljudi kite takvim božanskim naslovima. Jer, Sveto pismo veli kako je Krist *Svjetlost na prosvjetljenje naroda, Svjetlost što u tami svijetli*. Kršćanska je predaja izlazeće sunce smatrala slikom Krista uskrsloga. Pa kako to da Isus nama danas govori: „*Vi ste svjetlost svijeta*“? Kako bi to običan, slab i grešan čovjek mogao biti *svjetlost*? Počnimo od samog Novog zavjeta. Zar se mogao nazvati svjetlošću svijeta Petar koji je Isusa zatajio? Ili možda Matej, bivši carinik? Ili pak Jakov i Ivan, koji su se htjeli nametnuti ostalim apostolima? Ukratko, može li uopće čovjek čovjeku biti svjetlost, nadahnuće, pomoć? Zar se nisu već premnoga zla događala upravo zbog toga što su silnici svih vremena sebe proglašavali svjetlošću, suncem, spasiteljem i slično i tražili da ih se kao takve časti? Zar neće svakog drugog čovjeka strovaliti u oholost pomisao da bi on nekome mogao biti svjetlost? Što, dakle, znači Isusova izreka: „*Vi ste svjetlost svijeta*“?

Dragi prijatelji, mi slijedimo katolički nauk da čovjek nije posvema iskvaren i nesposoban za bilo kakvo dobro djelo. U Bogu i po Bogu čovjek može puno toga. Jer, ako smo stvoreni na sliku Božju, onda nismo samo bića od krvi i mesa. Bog je djelatatan u nama, samo ako mu to dopustimo. Naime kad god Isus govori o nekoj uzvišenoj i teškoj čovjekovoj zadaći on veli: „*Ljudima je nemoguće, ali ne i Bogu. Ta Bogu je sve moguće!*“

Upravo je tu, dragi moji prijatelji, ljepota i uzvišenost kršćanskog nauka! Krist - Svjetlost došao je na svijet baš zbog toga da nas prosvjetli. Njegovo se spasenje i očituje u tome da se čovjek preobrazi u Krista, da svi mi postanemo udovi njegova Tijela. On je postao jedan od nas, *postao je siromašan da se mi njegovim bogatstvom obogatimo*, da bismo postali *loze* koje iz njega, Trsa, crpe život. Krist je poslije svoje smrti i uskrsnuća poslao svoga Duha na apostole i tako osnovao Crkvu, novi hram, u kojem smo mi *kamenje* te građevine a on, Krist, *zaglavni kamen*. Kako i sama hrvatska riječ veli, mi smo *krist-jani* > *kršćani*, mi nosimo njegov pečat, mi smo pomazani njegovim Duhom, mi smo njegova živa slika.

Tako se i ostvaruje naše spasenje. Ne da nas je Bog postavio u neko više stanje, ili da nam je poslije smrti predvidio za obitavalište neku novu, duhovnu, zemlju, nego je u spasenju nešto neshvatljivo veliko: Bog nas poziva u svoje božanski život, uzima nas u svoju božansku obitelj, čini nas dionicima božanske naravi svojega Sina. Daje nam tu čudesnu sposobnost da ižaravamo njegovu svjetlost, a to je ljubav. Čista i jednostavna, ljubav prema svakom čovjeku, ljubav prema njemu, Početku i Izvoru sve dobrote. Mi smo opečaćeni Duhom Svetim, po milosti smo jedno s Kristom, Bog u nama prepoznaje svojega Sina.

A to je radost, radost biti Kristova svjetlost. Zato je prekrasno biti kršćanin. Jednom, prije puno godina, napisao sam na svojoj mladomisničkoj sličici upravo to: „*Vi ste svjetlost svijeta*“. Da nije te radosti tko zna gdje bih danas bio.

Zvonko Pažin